

Nekavējoties jāizvērs siena plauja un skābbarības gatavošana

J. Alpe, lauksaimniecības inspekcijas galvenā zootehniķe

Twojās Jāņu diena, zāle plāvās un tīrumos jau kupli sazaļojusi, nāk siena laiks. Ir jāatmet vecie aizspriedumi, ka siena plauju var sākt tikai pēc Ligo svētkiem.

Katrā kolhozā siena plauja jāsāk jau tālīt, izraugot tīrumus vitamīnsiena sagatavošanai. Augstvērtīgu vitamīnsienu sagatavosim tikai tad, ja tauriņziežus plausim to pumpurošanas sākumā un stiebrzāles — vārpošanas laikā, ātri un pareizi to izzāvējot.

Vitamīnsiens gatavojams katrā kolhozā, jo tas ir nepieciešams jēru, teļu un kumēļu uzturā. Gatavojot vitamīnsienu no zāles, kurā daudz tauriņziežu, iegūsim barību, bagātu olbaltumvielām.

Šogad kolhozi uzņēmusies augstākās saistības lopkopības produktu ražošanā, kādēļ arī lielākas prasības ir pēc labas rupjās barības.

Vitamīnsiens ir neatzīstājama cūku barība ziemā, samācot to siena miltos. Bet diemžēl to vēl līdz šim nedara daudzos kolhozos, jo nav iegādātas siena miltu maļamās dzirnaviņas. Pašreiz lauku apgāda bāzē tās ir dabūjamas, tādēļ būtu lietderīgi, ja siena maļamās dzirnaviņas DKU-1,2 iegādātos visi kolhozi.

Katru gadu ar labiem panākumiem gatavo un izēdina vitamīnsienu jaunlopiem un cūkām Imanā Sudmaļā kolhozs, "Vienība" un "Auseklis". Arī šogad kā vieni no pirmajiem vitamīnsienu gatavosim uzskūšī kolhozu "Jaunā druva", "Auseklis" un "Pionieris" kolhozieni.

Sagatavotais siens tūdaļ

jāņem uzskaitē, lai nenotiktu tā izvazāšana un nelietderīga izmantošana, kā tas notika pagājušajā gadā Kaļiņina kolhozā, kur sagatavotais vitamīnsiens tika pilnīgi bez jebkādas kontroles barots cūkām un izvazāts.

Sienu plauja jāveic ar aprēķinu, lai tā novāksanu visā platībā pabeigtu līdz galveno zāļu ziedēšanas beigām. Jāseko, lai nenokavētu labākos zāļu plaušanas termiņus un jāatceras, ka visvairāk barības vienību no 1 hektāra var iegūt plaujot zāli laikā no plaušanas līdz ziedēšanai. Par to pārliecināši nesen notikušajā rajona kolhozu priekšsēdētāju un lauksaimniecības speciālistu saniksmēlekskursijā "Rīmeikās" runāja profesors Lejiņš, norādot, ka viņš savā garajā mūžā nekad nav nozēlojis, ka siena plauju sācis par agru, bet daudzreiz gan nozēlojis, ka to sācis par vēlu.

Tāpat nekavējoties iekienā kolhozā jāstājas pie skābbarības gatavošanas no savvaļā augošajām zālēm, kā to jau dara kolhozā "Salaca". Patlaban ir visizdevīgākais laiks, jo zālās masas ir atliku līkām un tā vēl nav pāraugusi.

Agronom un brigadier, apstaigāj jau šodien visas plaujāmās platības un apskati, kur tu rīt varēsi sākt siena plauju, izmantojot arī pašreiz labos laika apstākļus. Pielieto šogad rupjās barības ievākšanai visas kolhozā esošās siena zāvējamās ierīces!

Tikai laikā un vajadzīgos daudzumos nodrošinot lopus ar rupju un sulīgu barību, panāksim nemītingu produktivitātes kāpinājumu.

Uzsākta siena plauja

Lauksaimniecības arteļa "Jaunā druva" kolhozieni izpratuši agras siena plaujas lielo nozīmi un pirmie rajonā uzsākuši rupjās lopbarības sagatavošanu. Pirmajā dienā kolhoziens Jānis Keza ar

zirgu vilkmes zāles plaujmašīnu nopļāva 4,6 hektāri lielu kultivēto zālāju platību. Tagad nopļautais siens jau sazārdots, un kolhozieni sākuši plaut arī citos laukos.

L. Rūja

Būs vērtīgi pakaiši

Kolhoza "Ziemeļi" laukkopjiem patlaban daudz darba. Nevien jākopji vasarāju sējumi un jāsāk siena plauja, bet arī jāgatavo pakaiši kūdra. Pirmā šo darbu uzsākusī otrā laukkopības brigāde (brigadieris b. Bušs). Kolhozieni

Kārlis Piens un Jānis Ķimeņis "Apņēš" kūdras purvā jau izgriezuši un uzkrāvuši žūšanai vairākus kubikmetrus kūdras.

Pavisam kolhozs šogad apņēmis gatavot ap 30 tonnu šo vērtīgo pakaišu. A. Akots

GATAVOJOTIES JAUNAJAM MĀCĪBU GADAM

Lai skolniekus audzinātu dziļāpārliecībā par materiālistiskās pasaules uzskata pareizību, skolotājiem arī pašiem jābūt pamatīgi jābūt pārliecinātiem marksīstiem, jācīnās pret idealisma uzskatiem. Šogad apsveicama bija rajona skolotāju vairākuma apņemšanās 1957./1958. mācību gadā studēt dialektisko materiālistiku. Daudz darba šī uzdevuma veikšanā pielika rajona vidusskolas skolotājiem semināriem gatavojoties aktīvi piedalīties

jautājumu apspriešanā. Kā aktīvākos varam minēt skolotājus L. Vēliņu, V. Viksni, J. Sebrī, M. Abolīņu, skolas direktoru H. Vēliņu un citus. Semināru noslēgums notika šā gada 5. jūnijā. Skolotāji izteica vēlēšanos nākošajā gadā mācīties par tautas demokrātijas valstīm, par šo valstu politisko, ekonomisko un kulturālo dzīvi, lai tad skolēnus vairāk audzinātu internacionālisma garā.

M. Vilks

KOMUNISMA DZIRKSTELE

Latvijas KP Rūjienas rajona komitejas un Rūjienas rajona izpildu komitejas organs

Redakcija Rūjienā, Upes ielā Nr. 7 Tālrūpi: redaktoram 186, redakcijai 20

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās.

Numurs maksā 10 kap.

Nr 73 (1299)

Otrdien, 1958. gada 17. jūnijā

9. gads

Vienmēr kopā ar jaunību

...Ziedi un zaļumi, svētku drānās gērbušies audzēkņi, gaidītie viesi — viss tas raksturīgs izlaiduma dienai, kad pēc sekmīgi izturētiem gala eksāmeņiem skolā atskan zvans, kas aicina audzēkņus saņemt pirmo ceļa zīmi dzīvē — beigšanas apliecību.

Bet šoreiz negribas runāt tik daudz par šiem audzēkņiem, par izlaidumu, cik tieši par vienu no audzinātājiem, kas dzīvē izvadījis turpat 20 audzināmās klases skolēnus.

Runājot par Rūjas septiņgadīgās skolas matemātikas skolotāju Lauru Lēvi, nāk nējauši atmiņā kāda no nesena jām pionieri pēcpusdienām, kur uzskatāmiem piemēriem viņa audzēkņiem parādīja, cik liels ir miljons, biljons, triljons utt.

Lūk, grāmata ar biljons lappusēm — tā būtu jālasa gadsimtus, bet biljons sekunžu sastāda gadu desmitus.

Un atceroties viņas stāstījumu, kā ļaudis iemācījās skaitīt, gribas jautāt, vai nebūs jau pagājis miljons vai vairāk reizu, kopš ielēts klasē ar žurnālu rokā, vai audzēkņu skaits audzināmajās klasēs kopumā nesniegjis jau līdz tūkstotim? Bet cik reizu skānējis skolas zvans viņas kā skolotājas un audzinātājas gaitās? Interesanti būtu saskatīt, bet lai to izdara matemātiķe pati, jo tad droši būsim pārliecināti, ka atrisinājums pareizs...

Kā gan nebūs miljons reizu skolas zvans aicinājis skolotāju Lēvi uz klasi, ja pēc Daugavpils skolotāju institūta beigšanas 1935. gadā viņa sākus strādāt Valmieras apriņķa Pociema 6-klasīgajā pamatskolā. Bet, protams, ne jau kā pilntiesīga skolotāja. Katru gadu nācās doties "gājputniem" līdzī — uzziņāt, kur nu vajadzēs vismaz aizvietot skolotāju. Viņa strādājusi gan Ausekļa, Asteres, Jeru, un citās 6-klasīgajās skolās. Tikai

1939. gadā ar lielām grūtībām skolotāja Lēve tiek ievēlēta par pilntiesīgu skolotāju Jēkabpils apriņķa Vārnavas skolā. Jaunā skolotāja uz savu darba vietu dodas ar velosipēdu pāri visai Zemgalei, lai tikai atrastu darbu. Bet tur jaunā skolotāja piedzīvo vilšanās, taču jaunības degsme un enerģija, kā arī ciešā apņemšanās ziedot savas zināšanas un prasmi jaunās paudzes audzināšanai jaunajai skolotājai nezd.

Klāt 1940. gads. Pār Padomju Latviju iemirdzās brīvības saule. Šai laikā skolotāja Lēve strādā netālu no Rīgas Annas 6-klasīgajā pamatskolā. Te viņa ir kā pilntiesīga jaunatnes audzinātāja. Bet visas skaistās leceres pārtrauc Lielais Tēvijas karš. Pēc okupantu padzišanas skolotāja L. Lēve sāk darbu Rūjas septiņgadīgajā skolā. Te viņa atdod visas savas zināšanas un spējas jaunatnes audzināšanai. Šajā laikā viņa izvadījis dzīvē turpat 200 audzēkņu. 13. jūnijā bija viņas audzināmās klases kārtējais izlaidums. Atmīpai viņa pasniedza katram absolventam krāšņi ilustrēto tautas dziesmu grāmatīņu "Upe, upe, Daugavīņa" un krāšņu pašas audzinātājas austu tautisku prievīti. Šogad skolu beidza 20 absolventi.

Skolotāja Lēve ir ne vien kā laba audzinātāja, labs draugs un palīgs skolēniem, bet viņa ir atsaucis un izpalīdzīgs darba biedrs, liels palīgs jaunajiem skolotājiem. Viņas mācību stundas rūpīgi sagatavotas, pārdomātas, interesantas un daudzveidīgas. Tā, piemēram, mācot geometriju, nav neviena stunda, kad skolotāja Lēve neizmantotu praktiskus demonstrējumus, mērījumus dabā vai citus veidus. Nav arī nevienas algebras vai aritmētikas stundas, kad skolotāja darbā neizmantotu papildtafelītes. Uzdevu-

Attēlā: kopā ar skolas direktori A. Briedi (pa labi) skolotāja L. Lēve pārrunā mācīšanas un audzināšanas darba jautājumus.

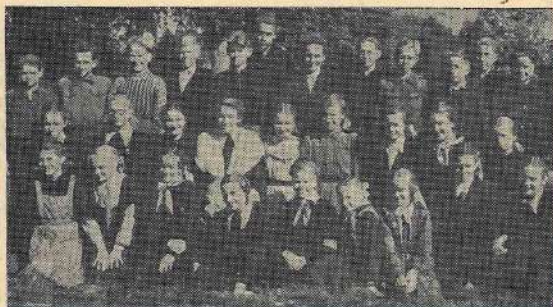
mus risināšanai sastāda ne vien pati skolotāja, bet arī lielu interesi to dara arī viņas audzēkņi.

Kā audzinātāja un skolotāja b. Lēve savās prasībās ir stingra un noteikta. Pateikts bargs vārds tiks tikai vietā, un audzēknis arī sapratis, kādēļ tas tā...

Par to, ka audzēkņi iemīļojusi savu audzinātāju, liecina tas, ka viņas svētku dienās ik gadus skolotāja saņem daudz ziedu un dāvanu ne vien no pašreizējiem audzēkņiem, bet arī no jau iepriekš beigušajiem. Par to, ka audzināšanas darbam viņa atdod visu sirdi, liecina tas, ka, runājot par saviem audzēkņiem, ik reizi audzinātājas acis iemirdzas asaras. Viņa dzīvo līdzī audzēkņu priekšiem un bērnam, grib būt kopā ar tiem. Daudzi viņas audzēkņi jau sen beiguši augstskolu un sekmīgi strādā kā inženieri, mežziņi, skolotāji, aktīvi sabiedriskie un kultūras darbinieki.

Kaut arī ilggadējās audzinātājas un skolotājas Lēves matos gadu gaitā ievijušies daži sirmi pavedieni, jaunības trauksme un prieks vēl sirdī arvien. Nav nevienas sporta sacīkstes, tūrisma pārgājiena, sarīkojuma skolā vai kolhozā, kur aktīvu dalību neņemtu skolotāja Lēve. Un kā gan ne — skola taču ir mūžīgās jaunības avots, kā to teicis rakstnieks O. Havkins — te grūti kļūt vecam. Un kā gan nebūs prieks, ja jaunatnes audzināšanai šodien pavērtas tik plašas iespējas. Skolotājas L. Lēves jaunības spānis piepildījās. Vēl lielāks prieks strādāt skolā, kurā pati bērniņš mācījies un izgājis dzīvē, aiznesdama sev līdzī skaitu un cildenu domu — audzināt mūsu saulainās rītdienas celtņiekus paaudzi.

O. Gundars

Attēlā: audzinātāja L. Lēve savu audzēkņu vidū.

No redakcijas pasta somas

Māja beigās sapņam in-
formāciju no kolhoza
„Jaunais arājs“, kurā tās au-
tore M. Melstare pastāsta par
kolhoza „Jaunais ceļš“ paš-
darbnieku viesizrādi.

—Neraugoties uz to, ka die-
na bija pavadīta spraigā lau-
ku darbā un arī nākošajā
dienā (svētdienā) bija iepļa-
noti pavasara sējas darbi, —
raksta viņa, — uz izrādi skatī-
tāju ieradās tik daudz, ka
klubā visas vietas bija aiz-
ņemtas. Un tiešām jāsaka, ka
mūsu kluba apmeklētāji šo-
reiz nebija vilušies.

Priekšnesumus ievadīja re-
ferāts par Rūdolfu Blaumani.
Tad sekoja Blaumaņa luga
„Zagļi“.

Izrādes abi cēlieņi ritēja
dzīvi, nepiespiesti, aktieru
spēle bija tik dabīga, vienkār-
ša, visiem saprotama, ka no
izrādes sākuma līdz beigām
saistīja skatītāju neatslābsto-
šu uzmanību un interesi. Lo-
mu tēlotāji bija rūpīgi iedzi-
linājušies katrs sava veidoja
apmātā tēla raksturā un centu-
šies to parādīt ar visām tā
ipatībām, tomēr izvairoties
no jebkādiem pārspīļējumiem
vai pārmērībām, kā tas daž-
reiz mēdz notikt. Aktieru sa-
stāvā bija vairāki ilggadīgi
pašdarbnieki, piemēram, V.
Resnis (Jēkabs) un Kirhners
(Abrams), kuri uz skatuves
jutās brīvi jebkuros, pat vis-
sarežģītākajos tēlojuma mo-
mentos. Noteiktus, raksturīgus
tēlojumus sniedza Virsis (saim-
nieks), Lapsiņš (Namiņš) un
Brelcis (Ozolu Pēteris). Pēdē-
jais iepriecināja ar sevišķi
skaidru teksta izrunu.

Sieviešu lomās piedalījās
Sniega (Iļze), Eglīte (Maija)
u. c., parādot ipatņējus un
raksturīgus sieviešu tēlus.
Par sniegto izrādi kolhoza
„Jaunais arājs“ laudis ir ļoti
pateicīgi.

Vairākas korespondences
par pēdējā laikā kolho-
zā „Vienība“ notikušajiem
sporta pasākumiem iesūtījis
N. Dreimānis. Viens no tiem
noticis piecos sporta veidos.
Tikai šausanā ar mazkalibra
šauteni vien startējušas 7 ko-
mandas pa 5 dalībnieki katrā.
Uzrādīts viens III sporta kla-
ses rezultāts. Piecu sporta
veidu kopvērtējumā 1. vietā

kolhoza „Vienība“, 2. — „Uz-
vara“, 3. — „Jaunais arājs“
sportisti.

Kādās citās sacensībās spē-
kiem mērojušies kolhoza šā-
vēji vingrinājumā guļus un
3x10 standartā. Sacensību
gaitā uzrādīts viens II kla-
ses (Ināra Aire 3x10 standar-
tā sašāvusi 256 punktus) un
5 trešai sporta klasei atbils-
toši rezultāti.

Vēl kādās citās sacensībās
kolhoza jaunieši sacentusies
dambretē, šahā, novusā un
šausanā. Sacensību gaitā 11
iesācēji dambretisti un 5 ie-
sācēji šahisti izpildīja V spor-
ta klases, bet šausanā 8 da-
lībnieki — III klases un 3 —
jaunatnes klases normatīvus.

Par samērā jaunu sporta
veidu — koresponden-
cēšu, kas gan mūsu valstī,
gan ārzemēs gūst aizvien lie-
lāku popularitāti, redakcijai
korespondenci iesūtījis Rīgas
centrālā šaha kluba kores-
pondenčsaha vadītājs Č. Prie-
de. To spēle vēstiju apmai-
ņas ceļā. Apdomas laiks pir-
majiem 40 gājieniem 120 die-
nas, katriem nākošajiem gā-
jieniem — 50 dienas. Apdo-
mai patērēto laiku nosaka pēc
pasta zīmogiem. Gājieni jāpa-
ziņo pilnā notācijā, norādot
figūru un lauciņus, no kurie-
nes un uz kuriem gājieni
tiek izdarīti. Katrā atbildē
jāatkārto pretinieka iepriek-
šējais gājens.

Sevišķa nozīme korespon-
denčsaham ir starp tiem šah-
histiem, kam ir maz iespēju
tikties ar līdzīgiem un spēci-
gliem pretiniekiem.

Rīgas centrālās šaha kluba
turpmāk regulāri organizēs
dažādu turnīrus, sacensības
un citus pasākumus šā sporta
veida cienītājiem. Pastāvīgi
notiks kvalifikācijas turnīri
visu klašu šahistiem. Reizi
gadā notiks republikas meis-
tarība, kuru dalībnieki būs I
klašu turnīru uzvarētāji un
augstākās kvalifikācijas šah-
histi.

Šahistiem, kas vēlas pieda-
līties kvalifikācijas turnīros,
jāiesūta Rīgas centrālajam
šaha klubam iesniegums, ap-
stiprināta izziņa par sporta
klasi un dalības maksa 10
rbj. ar pasta pārvedumu.

Par jaunu kultūras darba pacelumu

Plašas un daudzpusīgas ir
iecceres, kas jāpiepilda kultūras
darbiniekiem kultūras mēnesī.
Tā mērķis ir mobilizēt visas
partijas, komjaunatnes, arod-
biedrības organizācijas, iestā-
žu un uzņēmumu darbiniekus,
visus rajona darbaļaudis tā-
lākam kultūras darba pacē-
lumam.

Kopīga darba rezultātā jā-
panāk, lai tiktu veikti nepie-
ciešamie kultūras iestāžu re-
monti, izkopti un mobilizēti
parki un apstādījumi, sporta
laukumi. Jāpanāk, lai priekš-
zīmīgā kārtībā tiktu savesti
revolūcijas cīnītāju kapi, pie-
mipās vietas un vēsturiskie
pieminekļi. Jāuzlabo visu kul-
tūrizglītības iestāžu darba
saturs.

Vairāki vērtīgi pasākumi
kultūras mēnesī tiks veikti arī
mūsu rajonā. Bija organizētas
vairākas talkas apkārtnes iz-
darošanai un izkopšanai gan
laukos, gan pilsētās. Vairāki
ciemu klubī kā Ķoņu, Jeru
u. c. izstrādāja un pieņēma
noilkumu „Par tīru un daļu
apkārtni“. Pasākums risinās
konkursa veidā, kura laikā
izdarīs reidus pa ciema terito-
riju, novērtējot konkursa ga-
lto. Noslēdzot konkursu, orga-
nizēs vakarus uzvarētāju ap-
balvošanai.

Jaunības un ziedu svētkus
organizēs daudzi pašdarbības
kollektīvi kā Vecates, Ramatas
ciemu, kolhoza „Imanta“ u. c.
pašdarbnieki.

Arī biblioteku darbinieki
paredzējuši kultūras mēnesī
uzlabot biblioteku darbu, pa-
nākot masu lasāmības pieau-
gumu, un veikt dažādus masu
pasākumus. Tā rajona biblio-
teka jūnijā rīkos literārā kon-
ferenci par R. Seļa grāmatu
„Silaines muiža“, bet Jeru ci-
ema bibliotēka lasītāju konfe-
renci par Ž. Grivas grāmatu
„Zem albatrosa spārniem“,
Lodes ciema bibliotēka pared-
zējusi tikšanos ar jaunajiem
rakstniekiem.

Kultūras mēneša darba re-
zultātā mūsu lauku jaunatne
kļūs bagātāka ar sporta lau-
kiem. Tādus paredzējuši
iekārtot kolhoza jaunieši Skap-
kalnes, Lodes, Ramatas, Jeru
un citos ciemos.

Ziemeļu un Ķoņu ciemos
kultūras mēnesim paredzētie
sporta sarikojumi jau ievadīti
ar 8. jūnijā notikušajām spor-
ta sacīkstēm.

Rajonā plaši tiks atzīmēti
tradicionālie Līgo svētki. Ne-
būs neviena kolhoza, nevien-
as lauku sētas, kur neatka-
nēs senais ligo! Bet kultūras
mēnesī noslēgs Rūjienas ra-
jona Dziesmu diena, kas no-
tikis šā gada 29. jūnijā.

Taču arī kultūras mēnesim
beidzoties nedrīkstētu pārtrūkt
spragais darbs kultūras lau-
kā, tam jāievada vesela virkne
jaunu pasākumu mūsu rajona
kultūras dzīvē.

S. Pētersone,

kultūras nodaļas inspektore

MĀRTIŅŠ PĒTERSONS

Šā gada 13. jūnijā pēc ilgas un grūtas slimības miris PSK
biedrs, LKP Rūjienas rajona komitejas loceklis kandidāts
rajona Darbaļaudu deputātu padomes deputāts, kolhoza
„Liesma“ ilggadīgais priekšsēdētājs Mārtiņš Pētersons.
Biedrs M. Pētersons dzimis 1907. gadā Rūjienas rajona Ve-
cates ciemā laukstrādnieku ģimenē. Jau no bērnības viņš
lepazīstas ar smago kalpa dzīvi, strādādams dažādos gad-
juma darbus uz laukiem. Nodibinoties Latvijā padomju ve-
ral, M. Pētersons strādā par nodokļu inspektora palīgu Sē-
ju Vecates pagastos.

No 1945. līdz 1950. gadam viņš strādā par Nauksēnu paga-
sa Izpildu komitejas priekšsēdētāju, bet pēc tam par Rūjie-
nas rajona Darbaļaudu deputātu padomes Izpildu komiteja
priekšsēdētāja vietnieku, bet no 1950. gada oktobra mēneša
līdz pēdējam dzīves mirklim — par kolhoza „Liesma“ priekš-
sēdētāju.

Viņš visu savu apzinīgo dzīvi atdeva cīņai par darba tau-
tas interesēm. Biedrs Pētersons vienmēr paliks mūsu atmiņā.

M. Aleksejeva
J. Bietāns
A. Čimbule
M. Dāboliņš
A. Gosteniņa
J. Kandovskis
N. Kauķītis
T. Kundrate
I. Lenša
P. Nesterovs
L. Škarsts
H. Šneidermanis
J. Volāns

LKP kolhoza „Liesma“ pirmorganizācija un kolhoza valde
dzīlās sēras paziņo, ka šā gada 13. jūnijā plkst. 21.15 pēc
ilgas un grūtas slimības miris ilggadīgais Nauksēnu ciema
kolhoza „Liesma“ priekšsēdētājs Mārtiņš Arnolds dēls
Pētersons.

Apbedīšana notiks šodien, 17. jūnijā, plkst. 15.00 Mazsala-
cas kapos.

Atvaidīšanās no nelaiķa šodien, 17. jūnijā, plkst. 12.30 Nauk-
sēnu ciema Izpildkomitejā.

LKP kolhoza „Liesma“ pirmorganizācija
un kolhoza valde

Komjauniešu-jauniešu vakars

Šā gada 15. jūnijā Lodes
ciema klubā notika komja-
uniešu-jauniešu vakars par go-
dību VLKJS 40. gadadienai vel-
tītam DOSAAF spartakiādes
1. etapa noslēgumam. Vaka-
ra dalībnieki ar lielu interesi
noklausījās LKP Rūjienas ra-
jona komitejas sekretāra b.
Kauķiņa stāstījumu par lat-
viešu strēlnieku cīņām Lielā
Tēvijas kara laikā. Pēc tam

DOSA AF rajona komitejas lo-
cekle b. Volkova sacensību
uzvarētājiem izsniedza diplo-
mus. Pirmās pakāpes diplo-
mus saņēma komjaunieši Jā-
nis Kalniņš, Bropislava Klusa,
Zigismunds Sniegs, Ārija Ozo-
la un citi. Pēc tam jaunieši
vakaru beavdīja dejas un ro-
tajās

M. Krūmiņa

Agronoma padomi

Biškopības nozīme auglīkopības veicināšanā

Bieži vien vēl par maz levēro
biškopības lielo nozīmi augļu
koku ražu pacelšanā, veicinot
ziedu apaugļošanu. Parasti no
visiem ziediem abelēm tiek ap-
augļota tikai 1/10, bumbieriem ap-
meram 1/7. Novietojot augļu dār-
zu tuvumā bišu saimes, ja au-
šanas apstākļi ir labvēlīgi, augļu
ražas var redzami pacelt. Bites
ir galvenās augļu koku ziedpu-
teksņu pārnēsātājas. Vienā izlido-
jumā, kurā bitei parasti jāap-
ciemo 200 ziedu, tā uzmeklē ti-
kai vienas sugas augus, kamēr
citi kukaiņi laižas no zieda uz
ziedu kā pagādās.

No visiem kukaiņiem, kas ap-
lido augļu kokus, vidēji 75 pro-
centi ir bites. Par to, kādu mil-
zīgu ziedu vairumu bites palīdz
apaugļot, var spriest, ja ņem

vērā, ka dienā viena bite var
apciemot apmēram 700 ziedu. Ja
saimē ir 25—30.000 lidotāju dar-
ba bišu, tās dienā var aplidot
17—20 miljonu ziedu jeb 170—200
augļu koku. Tā, protams, ir teo-
retiska aplēse. Praktiski apau-
glotais ziedu skaits būs mazāks,
jo traucē laika apstākļi, daļa
bišu ir nodarbinātas ziedputekš-
ņu vākšanā, ūdens piegādāšanā
u. c., tomēr minētē skaitļi liek
apmieram nojaust bišu milzīgās
darba spējas.

Bīdēm kā ziedputekšņu pār-
nēsātājas ir nozīme ne vien au-
glīkopībā, bet arī lauksaimniecībā
vispār, sekmeļot rapša, ābolina,
seradellas u. c. kultūraugu ziedu
apaugļošanu.

Agronoms V. Krogzems

Kad zālē nodziest gaisma

Novakara saule vēl lej savu
zeltu kultūras nama logos, bet
zālē jau sāk pulecēties skatītāji.
Šodien taču Maziņa drāmas
„Viņa kļūdas“ pirmizrāde! Te-
lotājiem un režisoram satrauk-
tas sejas. Kā izdosies izrāde,
vai nav kas atzīmēts? Tad skan
zvans, zālē nodziest gaisma, un
izrāde sākas.

Kuzņecova — viņa, kas pame-
tis sievu un meitāžu, lomu tēlo
E. Meistars. Viņa Kuzņecovs
vispārtiecinotāka ir šīskajās
vietās (skatos ar meitu u. c.).
Te izpaužas dziļa tēva mīlesti-
ba, maigums, vēlēšanās izlabot
savu kļūdu. Arī Rasma Austere
šodien nav kultūras nodaļas va-
dītāja, bet Kuzņecova sieva Ni-
na. Ja b. Meistaram labāk pa-
dodas maigākās vietas, tad b.
Austeres Nina vispārtiecinotā-
cīnākot notēlo skatu, kur at-
vainotais sievietes lepnoms, pro-
tests un spīts cīnās ar mīlesti-
bu. Biedres Sprinces veemāmiņa
ir ārēji paskarba, tomēr visu
saprotoša un mīloša māte, ku-
ra ne tikai cieš, bet arī cīnās

par savu bērnu laimi. Atzinīgi
jānovērtē arī A. Popņa snie-
gums inženiera Proņina lomā.
Jaunu, dzīvespriecīgu, simpatis-
ku, ciņas spara pilnu, tādū te-
icēerējis autors, tādū to veido-
jis arī tēlotājs.

Taču vislielāko pārsteigumu
saņāda Lūsja. Vai tiešām die-
padsmūgādīgā, nīcīgā un tajā
pašā laikā bērnīgiņi sirsniņi
meitene ir Rūjans skolās dīre-
ktore b. Briede? Te tēlotājas ta-
lants iekļaujas ar reti sastopa-
mu piemērotību lomai un bēr-
nu psiholoģijas pazīšanu.

Ne mazums strādājis režisors
b. Apsītis, lai šāskatījis dzīvotu
līdzī Kuzņecova ģimenes drāma.
Pāles nav zēlojāri arī dekorator
b. Galons. Izrāde beigusies
skan aplausi, vienam otram
acis iesadzies arī mitrums —
tas viss liecina, ka kopīgās pū-
les nav bijušas veltas. Te lotā-
ju un režisors tomēr vēl ar se-
sniegto nav apmierināti — jā-
slīpē vēl vairāk. To arī nove-
lēsim kolektīvam, dodoties vie-
izrādes. V. Zemzars

Redaktore M. Aleksejeva

Zelma Bērziņa

Stāsts

PIRMĀ VASARA LAUKOS

[23. turpinājums]

Traktors aizpukšējās un gāja
taisnu vagu gar pelekā akmens
sānēm. Pļesuma zeme izrādījās
sausāka par rugaiņi, un divi star-
meši svieda spozus gaismas kū-
ļus sirmajā egļu lokā.

— Kā let piekabinātājam, —
traktoru apturējis, ieprasījās
Paulis.

— Lieliski, — atsaucās Vita,
lai gan pa viņas rokām likās
tekājam simtam skudru.

Uz rita pusi sāka līt.
— Vai nepārtrauksim, — ie-
minējās traktorists. — Jūs iz-
līstet slapja.

Bet meitene tikai ciešāk sa-
tinās savā plānajā meteli un lū-
dza darbu turpināt.

— Patešām nepelveicama, —
noteica Pauksēns, palaizdam
traktoru.

Laudis tikko cēlās no miega,
kad naktis ārēji atgrīzās mājās.

Vakarīgu tiesā kā parasti gai-
dāja ēdēju, bet Vita jutās pārāk
nogurusi un tūlīt iemīga.

si paceldams, runāja priekšsē-
dētājs, kad agronome ieminējās
par beidzamo sēju.

— Bet visi rudzu sējas termi-
ņi jau pagājuši, — agronome
aizrādīja. Ūn ja nerīksim sēt
dubjos, tad būs jāsej sniegos.

— Vienalga dubji vai sniegi, —
teica priekšsēdētājs, — būs tā
sekla pazudusi tā kā tā.

Agronome labu brīdi raudzī-
jās kā miglo rūtiņ un vēji griež
virpuļos kruitās lapas.

— Biedri priekšsēdētāj, — Vita
klusī ierunājās, — mar ir nei-
ņemta daļa no vasaras al-
gas. Cik vajadzīgs, lai nopirktu
seklu sešiem hektāriem.

Priekšsēdētājs pārsteigts rau-
dzījās trasulāj meitene pie lo-
ga, it kā pirmo reizi ieraudzī-
dams to.

Visu vasaru agronome bija
piedalījies steigzamākajos lau-
ku darbos, nekad neprasidama,
kāds atalgojums viņai par to
būs.

(Turpmāk beigas)